

ADI NUREDDİN ZENGİ OLAN

Ali EMRE

Bir öğrenci evinden geliyordum. Minyatür bir Ortadoğu'dan.
Kitapların kahramanlığından geliyordum
Acı tütünün
Bücür hurmalarla dansından.
Tolstoy'un Ebuzer'e komşuluğundan
Çok örselenmiş tin ve zeytundan.
Aklımda çok sayıda Celan vardı nedensiz
Bir parça Ece Ayhan
Peşimde güvercin gerdanlığıyla İbn Hazm.

Ne söze doyuyor insan
Ne de yiğitliğe
Dosto'ya Maun ve Tekâsür okutturan
Gençliğin o yukarıdan bakan kendine inanmışlığından.

Ben kitap okurken ağlardı babam /utancından, hıncından/
Harfleri bilmezdi, kıpırdamazdı dudakları, alını kırışmazdı
Duvardaki takvime bakardı, eski radyoya, tüten sobaya
Askerliğini hatırlardı, topçu alayını, Bornova'yı
Yediği tokatları, kafasına inip duran sopayı
İşittiği azarları:
"Eşşoğlu eşşek baban
Seni niye okutmadı lan!"
Ve hep aynı cevap her hatırlayışında:
"Yeter vurma komutan!
El kadardım, babam öldüğünde ben
Hem
Ne yolu vardır ne suyu ne okulu
Şeytan bile yürüyemez bizim köyde
Bıraksan!"
Ve göğsüne yürüdü boynundan
Bir hışımla çoğalan kan!

20 yıl sonra bir kere daha... Bir işçi eyleminde
Samsun'da yürümüştü aynı kan
Hem ağzından hem burnundan.
Lenin'in resmini taşımıştı meydanda bir şey anlamadan
Okuma yazma bilmeyen bu adam.
O yıl ayrılmıştı sendikadan
O yıl Yavrukurt okutturuyorlardı bize okulda
Hem Teksas hem Tarkan
Pırasa bıyıklarını sıvazlayıp omzuma dokunmuştu öğretmenimiz:
"Birkaç sayfa daha oku bakalım Alicim
Bozkurtlar'dan!"

Hacettepe'de, asistanıyla fingirderken zebellah bir profesör
Dalıp bağırsaklarını patlatmıştı babamın
Can çekişen, son anlarını yaşayan gövdenin üzerine abanıp
"Acınızı anlıyorum ama
Cihazların parasını bir an önce ödemeniz lazım"
Demişti bana.
Hayatımın
En güzel kafasını o gün attım sanırım.

*

Ne solundan geçtim ben bu fişkılının ne de sağından
Ağlamaklı fakat ışıldayan gözlerle, koşup
Hamza ile mızrak arasına kendini atan
Oğlumun çığığını hatırlıyorum ama
Onca yıl geçtikten sonra aradan.

Mutlu ölüm yoktur o yüzden gövdeyi sağır eden bir kin varsa
Geyiklerden, yılışık konçertolardan, borsalardan kaçıp
Ekmeği tuzla tartmaya alışmışsa insan
Birikmişse kırbasında sözün öfkesi
Gidip o mübarek kana dokunmak ister
O çocuklara, o babalara bakmak ister Tanrının avlularından.
Bir rövanş bekler, yeni bir raunt, bir yekinme daha

Puřtluęun ümüęüne basmak ister
Yezitlięin kuyruęuna.

*

řimdi bir Ali büyüsun istiyorum tertemiz odalarında bir evin
Güzel ve soylu bir kadın
Topraęa inci gibi ateş gibi yaşlar düşürsün.
şehrin en yoksul, en içli, en sakın adamına
Akrabalarının evinde büyüyen, kimsesiz büyüyen
Anne ve babasını bile hatırlayamadan büyüyen
Geceleri bacaklarını karnına çekip göğe bakan
Yıldızlara bakarak ağlayan, azarlanan, itilen
Bir adama evlenme teklif etsin, bir ev kursun, müthiř bir řiir...
Bir dünya kursun gelip bizi bulan, bize dokunan.
Bir sofraya kursun Horasan'a uzanan Endülüs'ü çağırın
Berberi Tarık da olsun o sofrada, Farisi Selman da
Malcolm da olsun Rachel de Berfin de řamil de
Taşları tencerede kaynatan, kapılara yakın yatan bir anne
Mekke'yi yeniden uyarıp sarmalasin, Nil'i öpsün
Bir çocuk doğursun
Adı Nureddin Zengi olan.
Babamın hüznünü anlasın, oğlumun gözü pekliğini
Herkes yoldan çekilsin
Kahire silkinsin İstanbul
Diyarbakır bir daha döřünü dövmesin
Baędat'ın içine artık yassız girilsin
İblis'in avanesi gebersin kahrından!

Allah'ım!
řimdi âteřin bir âdiyat yükselsin řu sümsük çölün ortasından!